

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

355, 26.09.2025

Biroul permanent al Senatului

376, 13.10.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr.360/2002 privind Statutul polițistului și a Legii
poliției locale nr.155/2010**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului și a Legii poliției locale nr.155/2010 (b355/02.09.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4949/08.09.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D701/10.09.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, din următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și a Legii poliției locale nr. 155/2010 în sensul instituirii în sarcina structurilor de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne obligația de a efectua trimestrial *„evaluarea psihologică și testarea antidrog sau alte substanțe psihoactive a polițiștilor aflați în activitate.”*

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. **Soluțiile legislative** propuse prin prezentul proiect, așa cum sunt susținute și în instrumentul de prezentare și motivare, sunt susceptibile de a aduce atingere unui principiu general, respectiv cel al demnității umane, pe care **art. 1 alin. (3) din Constituție** o prevede ca pe o valoare supremă, iar adoptarea normelor propuse ar avea ca efect afectarea percepției asupra legitimității tuturor măsurilor aplicate de către categoria socioprofesională în cauză, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Avem în vedere faptul că instituirea unui **mecanism de testare a trimestrială a tuturor polițiștilor, precum și a tuturor polițiștilor locali**, în scopul depistării consumului de substanțe psihogene sau de substanțe interzise cuprinse în „*Lista substanțelor cu efect psihoactiv interzise în România*” are semnificația instituirii unei „**prezumții de consum**” de astfel de substanțe asupra întregului corp profesional.

De altfel, așa cum rezultă și din conținutul *Expunerii de motive*, **obligativitatea testării trimestriale** nu are în vedere nici situația săvârșirii unor fapte care să ridice o astfel de presupunere și nici măcar evidențierea unor efecte obiective ale unui astfel de consum, suspiciuni rezonabile sau indicii comportamentale, și nici nu se prezintă studii oficiale cu privire la o presupusă existență a unui fenomen care să se manifeste în rândul acestei categorii de funcționari publici cu statut special. Aceste date din instrumentul de motivare nu sunt relevante în demonstrarea faptului că avem de-a face cu un fenomen, se bazează pe articole culese în mod aleatoriu din presă și fără ca persoanelor respective să le fie respectată prezumția de nevinovăție până la pronunțarea unei soluții definitive de către instanță, astfel încât să determine adoptarea unui act normativ cu referire expresă la Poliția Română și respectiv Poliția Locală.

Prin urmare, o astfel de reglementare creează prezumția că toți polițiștii, precum și toți polițiștii locali sunt suspectați că ar consuma substanțe psihoactive, iar această „tendință” nu poate fi combătută decât prin ținerea lor sub control, prin testare obligatorie și periodică. În acest mod, se va naște în rândul cetățenilor un sentiment de oprobriu, ce ar afecta demnitatea umană a persoanelor care alcătuiesc Poliția Română

și respectiv Poliția Locală, ar arunca o anatema asupra acestui corp profesional cu efectul vulnerabilizării celor două instituții.

Mai mult, consecința efectelor prezentate mai sus, este că această percepție a cetățenilor va avea ca efect **erodarea încrederii** în cele două instituții cu rol fundamental în apărarea ordinii și liniștii publice, a siguranței cetățeanului, afectând însăși percepția de legitimitate a tuturor măsurilor ce vor fi luate în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Deși exercitarea funcției de polițist implică un regim juridic special, acest statut nu poate justifica restrângerea excesivă a unor drepturi fundamentale. Obligatorietatea unei măsuri de **testare antidrog trimestrială și generalizată** nu este justificată de natura atribuțiilor funcției, în absența unei analize de impact, **statistici oficiale** sau a unor indicii privind existența unui fenomen generalizat de consum de substanțe psihoactive în rândul personalului vizat.

Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura prevăzută la **art. 31 din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, concluziile actuale și oficiale ale studiilor, lucrărilor de cercetare și ale evaluărilor statistice efectuate, impactul socioeconomic, la **impactul financiar asupra bugetului general consolidat**, impactul asupra sistemului juridic, protecția datelor cu caracter personal și nici informații cu privire la consultările derulate.

5. Ca observație cu caracter general, analizând conținutul propunerii legislative, în ceea ce privește **fondul reglementărilor preconizate**, semnalăm că prin modalitatea de exprimare a intenției normative se instituie reguli insuficient conturate, contrare dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Proiectul de act normativ*

trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative” și că „respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”.*

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale², Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii³.

În redactarea preconizată, normele propuse la **art. I pct. 1 și art. II sunt susceptibile de a aduce atingere și principiului proporționalității** așa cum a fost statuat la art. 53 din Constituția României, republicată, potrivit căruia restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale poate fi realizată numai prin lege, cu respectarea unor condiții cumulative, respectiv să urmărească un scop legitim - securitate națională, sănătate publică - să fie necesară într-o societate democratică, să fie proporțională cu scopul urmărit, să fie aplicată nediscriminatoriu și să fie însoțită de garanții corespunzătoare pentru drepturile fundamentale afectate.

Potrivit **Legii nr. 218/2002** privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare „*Poliția Română face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a*

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

² A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

³ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii. Activitatea Poliției Române constituie serviciu public specializat și se realizează în interesul persoanei, al comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.”.

Or, obligația impusă tuturor polițiștilor și respectiv tuturor polițiștilor locali aflați în activitate de a se supune, **trimestrial**, atât unei evaluări psihologice cât și unei „**testări antidrog sau alte substanțe psihoactive**” este susceptibilă de a afecta - prin caracterul stigmatizant - demnitatea umană apărută de art. 1 alin. (3) din Constituția României, precum și de a încălca drepturi și libertăți cetățenești, respectiv **dreptul la viață și la integritate fizică și psihică** reglementat de **art. 22 din Legea Fundamentală**.

Aplicarea **nediferențiată, periodicitatea excesivă și obligativitatea** unei astfel de măsuri asupra tuturor polițiștilor, precum și a tuturor polițiștilor locali, în lipsa unor criterii obiective-cum ar fi atribuțiile specifice, zona operativă sau neoperativă, expunere la risc, suspiciune rezonabilă - determină caracterul excesiv și disproporționat al reglementărilor propuse.

Curtea Constituțională a României a statuat în jurisprudența sa că orice ingerință în viața privată sau asupra integrității corporale trebuie să fie justificată de o nevoie socială reală, să fie proporțională și să respecte demnitatea umană.

Curtea Europeană a Drepturilor omului, în jurisprudența sa constantă, a statuat că testările corporale neconsensuale pot fi considerate încălcări ale art. 8 din CEDO, în absența unui cadru legal strict, a unei necesități clare și a unor garanții procedurale adecvate.

6. De asemenea, raportat la conținutul său, proiectul de act normativ este susceptibil să aducă atingere unor drepturi fundamentale ale omului – avem în vedere *dreptul la viață, intimă, familială și privată*, consacrat de **art. 26 alin. (2) din Constituție**, potrivit căruia „*Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri*”.

Având în vedere considerentele de mai sus, **propunerea legislativă nu respectă dispozițiile art. 6 alin. (1), art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, întrucât nu instituie reguli necesare, care ar

urma să răspundă unei nevoi reale de reglementare, și nu respectă cerința corelării noilor dispoziții normative cu cele aflate în vigoare și care sunt strâns legate de obiectul noii reglementări, în speță cu cele ale Legii nr. 360/2002.

Ca atare, este necesar ca propunerea legislativă să fie reconsiderată în totalitate, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

Prin urmare, propunerea legislativă, în ansamblul său, încalcă prevederile **art. 1 alin. (5) din Constituție**, care consacră principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

*

* *

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

PREȘEDINTE
Florin TOROPACHE

București
Nr. 678/25.09.2025